

Chương 11

Lữ lái xe trở ra đường 405 và đi về phía Bắc. Từ nhà Uyên về lại Santa Minica còn cả tiếng đồng hồ nữa. Và Miriam chắc hẳn nóng lòng không hiểu sao chàng về muộn. Lữ mỉm cười. Uyên đã muốn chàng ở lại cả đêm, nàng như một trận cuồng phong đã đi qua, người cơn bão tố và thỏa mãn với những tàn phá để lại, nhưng níu kéo chàng để làm nàng tạnh hẳn. Lữ đã phải gỡ tay nàng và ra về. Chàng muốn phần đêm còn lại để dành cho Miriam. Vì Miriam cần chàng. Và Lữ cần nàng. Cho cuộc sống mới của chàng trên đất Mỹ. Cho sự thành công của chàng. Miriam là chìa khóa mở cửa cho thế giới mới của Lữ, chàng không thể để cơ hội của chàng qua đi và cuộc sống đang sáng rực, hứa hẹn của một thành công vượt mất, khép lại và xa rời khỏi chàng. Lữ biết chàng may mắn với tình yêu và sự say mê của Miriam dành cho chàng. Chàng phải giữ Miriam bằng mọi giá. Và một chút dối trá cũng sẽ chẳng hại gì.

Lữ không cảm thấy ý niệm tội lỗi nào trong việc ân ái với Uyên. Chàng thấy sự ham muốn dục tình là chuyện bình thường, cơ hội đã xảy đến theo ý muốn của Uyên, chàng sẵn sàng chiều theo. Lữ không nghĩ chàng phản bội Miriam. Điều đó đối với chàng có lẽ cũng không quan hệ, việc chính là Miriam không bị buồn phiền

về chuyện của chàng với Uyên. Và điều đó có nghĩa chàng không thể để Miriam biết. Lữ mỉm cười. Chắc hẳn chàng là người phi đạo đức, nhưng đạo đức có phải là điều quan trọng không? Trong xã hội này. Trong cuộc sống tranh dành, mạnh được yếu thua này. Và trong thế giới của bản năng này.

Lữ chỉ hơi phiền khi nghĩ đến người chồng của Uyên, người chàng chưa gặp mặt và không quen, giờ đây đã trở thành người chồng bị mọc sừng. do sự đòi hỏi của Uyên, nhưng cũng do đồng lõa của chàng. Vấn đề phản bội là vấn đề của Uyên, không phải của chàng. Nhưng Lữ vẫn cảm thấy không ổn. Chàng chỉ nghĩ đến phía chàng và Miriam, ý nghĩ về người chồng của Uyên quả thực không thoáng qua trong óc chàng. Cho đến giờ này lái xe trên con đường xa lộ rộng thênh thang, từ đường 405 đi vào đường 10 về phía Tây, chàng mới ý thức được vấn đề của người chồng sau khi ân ái với Uyên.

Nhưng có lẽ trên đời có những người đàn ông đã được định mệnh sắp đặt để bị mọc sừng. Một người nào đó đã viết điều này. Việc xảy đến là hậu quả của những gì đã xảy ra giữa Uyên và chồng của nàng. Lữ chỉ đóng vai trò xúc tác cho câu chuyện sẽ phải đến. Lữ nghĩ mình không có trách nhiệm gì với người đàn ông chưa biết, chưa quen và chàng

thấy không việc gì phải thắc mắc thêm nữa. Lữ chợt khám phá ra một điều và chàng bật cười thành tiếng. Có lẽ chàng sau cùng cũng không phải là người phi đạo đức hẳn. vì chàng đã có suy nghĩ, đã bản khoăn và thắc mắc về người đàn ông đã bị chàng cho mọc sừng một tiếng đồng hồ trước đó!

Gần tới khu apartment Miriam và chàng đang ở, Lữ dừng xe. Chàng mở nắp xe, lấy chút nhớt xe bôi vào người, vào quần áo và lấy xăng rắc vài giọt lên đầu tóc để đánh bật mùi nước hoa của Uyên. Chàng mở cửa vào phòng, Miriam vẫn thức đang đọc sách đợi chàng. Lữ nói ngay:

- Xe bị hỏng dọc đường! Anh chữa mãi mới được. Anh định gọi phone cho em nhưng kiểm không ra chỗ gọi!

Miriam dục chàng đi tắm. Chàng vào ngay phòng để thay quần áo và tắm rửa thật kỹ lưỡng. Không còn chút dấu vết và mùi nước hoa của Uyên. Lữ bước ra. Miriam đã sẵn sàng. Nàng ôm lấy chàng và hôn chàng nồng nhiệt như người yêu đã đi xa lâu ngày. Có chút nghi ngờ gì trong khóe mắt Miriam chẳng? Lữ không biết chắc nhưng chàng thấy vẫn phải để phòng. Người con gái da trắng, tóc vàng mắt xanh màu lục này đã yêu thương chàng, si mê và không thể rời chàng ra được. Một người tỵ nạn mới sang có người tình như nàng là điều hiếm

Chương 11

có. Nhưng điều quan trọng và hi hữu hơn cả là nàng sẽ là người thừa hưởng tất cả sản của ông bố, và chàng đang được sửa soạn để điều hành tất cả cơ sở của Don Lavitz.

Lữ thấy chàng phải cẩn thận hơn nhiều nữa. Không có Uyên vẫn còn rất nhiều những người đàn bà đẹp, đa tình khác. Nhưng Miriam và sản nghiệp của nàng chỉ có một. Chàng phải tuyệt đối giữ kín câu chuyện giữa chàng với Uyên, không thể để Miriam nghi ngờ gì thêm. Và Lữ hài lòng khi thấy chàng đã cẩn thận không phung phí hết sức lực với Uyên. Miriam như một hỏa diệm sơn sắp bùng nổ, kích thích chàng như Uyên đã làm chàng say đắm hai tiếng đồng hồ trước đó. Chàng không cảm thấy chút khó khăn nào để đáp ứng với nồng nhiệt của nàng và Lữ đã không để cho nàng thất vọng. Cũng như đêm đầu tiên và những đêm kế tiếp sau đó, chàng đã muốn nàng sẽ vĩnh viễn không thể rời chàng ra được. Như một thứ thuốc ngủ và ma túy nàng đã vướng mắc vào, không thể dứt khỏi!